DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA FINANSÓW

Warszawa, dnia 15 czerwca 1965 r. **Nr 5** Poz. 15—16

TREŚĆ

15

OKÓLNIK KS 6/65
z dnia 10 czerwca 1965 r.
w sprawie ewidencji wynagrodzeń za pracę

Stosownie do § 6 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 30 czerwca 1959 r. w sprawie planów kont dla jednostek gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1959 r. Nr 66, poz. 341 i z 1965 r. Nr 30 poz. 165) Ministerstwo Finansów, Departament Księgowości podaje poniżej wytyczne w sprawie ewidencji wynagrodzeń za pracę.

I. WYJAŚNIENIA OGÓLNE

1. Ilekroć w niniejszym okólniku jest mowa bez bliższego określenia o:
   — wynagrodzeniach — rozumie się przez to wynagrodzenia za pracę określone w § 1 i § 2 ust. 1 uchwały Nr 8 Rady Ministrów z dnia 12 stycznia 1965 r. w sprawie składników funduszu płac i pozostałych wynagrodzeń z tytułu pracy w jednostkach gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 2, poz. 5) — zwanej dalej „uchwałą",
   — składnikach wynagrodzeń — należy przez to rozumieć składniki wymienione w § 2 ust. 1 uchwały,
   — pozycjach wynagrodzeń — rozumie się przez to pozycje wyszczególnione w § 6, § 7 ust. 1, § 8 ust. 3, § 9, § 10 ust. 1 i 2 oraz § 11 uchwały.
2. Do wynagrodzeń danego okresu sprawozdawczego (miesiąca, kwartału, roku) zalicza się wynagrodzenia za prace wykonane lub zakończone w tym okresie i rozliczone do terminu zamykającego ten okres sprawozdawczy.
3. Jeżeli wynagrodzenie pieniężne nie jest ściśle związane z żadnym okresem sprawozdawczym (np. nagrody) względnie zgodnie z obowiązującymi przepisami lub z innych uzasadnionych przyczyn nie zostało rozliczone do terminu zamykającego okres sprawozdawczy, wówczas zalicza się je do wynagrodzeń tego okresu, w którym dokument płatniczy przekazano do wypłaty.
4. Świadczenia w naturze wlicza się do wynagrodzeń określonego okresu sprawozdawczego — w zależności od rodzaju składnika materialnego stanowiącego przedmiot świadczenia w naturze bądź pod datą wydania danej osobie składnika (np. nagrody rzeczowej) bądź pod datą zaliczenia w koszty uwidocznionej w liście wynagrodzeń części wartości składnika (np. deputatu, umundurowania). Jeśli świadczenie ma charakter usługi — wówczas wlicza się je do wynagrodzeń pod datą wystawienia faktury wewnętrznej za usługi, a w przypadku świadczenia usługi przez jednostkę trzecią — pod datą otrzymania faktury od tej jednostki.
5. Wszelkie zapisy związane z ewidencją wynagrodzeń muszą być udokumentowane zatwierdzonymi do wypłaty imiennymi listami wynagrodzeń.
   Zasady udokumentowania wynagrodzeń oraz tryb rozliczeń z osobami zatrudnionymi w przedsiębiorstwach określają przepisy zarządzenia Ministra Finansów z dnia 4 sierpnia 1954 r. w sprawie dokumentacji płac i rozliczeń za płace z pracownikami w przedsiębiorstwach gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-79, poz. 927).
6. Ewidencją księgową nie obejmuje się przyznania i zmian limitu funduszu płac (w tym także funduszu premiowego), tworzenia i uruchamiania (zezwolenia na wypłatę) funduszu premiowego i temu podobnych operacji.

II. ZMIANY W BRANŻOWYCH PLANACH KONT

1. W branżowych planach kont opartych na jednolitym planie kont, w miejsce dotychczas prowadzonych kont 250—253 wprowadza się konta następujące:
   250 „Rozrachunki z tytułu wynagrodzeń"
   251 „Rozliczenie osobowego funduszu płac"
   252 „Rozliczenie premii pracowników umysłowych"
   253 „Rozliczenie bezosobowego funduszu płac"
   254 „Rozliczenie funduszu honorariów"
   255 „Rozliczenie funduszu prowizji"
   258 „Rozliczenie wynagrodzeń z funduszu zakładowego i funduszów o podobnym charakterze"
   259 „Rozliczenie innych wynagrodzeń".
2. Konto 250 jest przeznaczone do ewidencji wszelkich rozrachunków z tytułu wynagrodzeń. Może ono wykazywać zarówno saldo Wn jak i saldo Ma.
3. Konta 251—259 służą do ewidencji i rozliczenia wynagrodzeń brutto w przekroju składników wynagrodzeń. Konta te nie wykazują salda na koniec okresu sprawozdawczego.
4. Konto 252 służy do ewidencji, zaliczanych do osobowego funduszu płac, premii wypłacanych pracownikom umysłowym, które zgodnie z przepisami są wyodrębnione przy planowaniu (ustalaniu limitów) i bankowej kontroli funduszu płac. Konto to stosują w szczególności przedsiębiorstwa państwowe i ich zjednoczenia (jednostki równorzędne) objęte działaniem następujących uchwał Rady Ministrów:
   — Nr 130 z dnia 4 maja 1964 r. w sprawie premiowania pracowników umysłowch w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych (Monitor Polski Nr 32, poz. 138),
   — Nr 131 z dnia 4 maja 1964 r. w sprawie premiowania pracowników umysłowych w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych (Monitor Polski Nr 32, poz. 139),
   — Nr 132 z dnia 4 maja 1964 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w zjednoczeniach (jednostkach równorzędnych) grupujących państwowe przedsiębiorstwa przemysłowe i budowlano-montażowe (Monitor Polski Nr 32, poz 140).
5. Konta 254 i 255 stosują tylko jednostki, w których wyodrębnia się fundusz honorariów i fundusz prowizji (por. § 8 ust. 1 i § 9 uchwały).

III. ZASADY FUNKCJONOWANIA KONT 250—259

1. Konta 250—259 funkcjonują według następujących zasad:

1) **Konto 250 „Rozrachunki z tytułu wynagrodzeń"**

Konto 250 służy do ewidencji rozrachunków z pracownikami stale lub dorywczo zatrudnionymi oraz z innymi osobami fizycznymi, zarówno z tytułu wynagrodzeń za pracę (pieniężnych i w naturze) objętych funduszem płac (osobowym, bezosobowym, honorariów i prowizji) jak i z tytułu pozostałych — nie objętych funduszem płac — wynagrodzeń za pracę (z funduszu zakładowego i funduszów o podobnym charakterze oraz innych wynagrodzeń, w tym także wypłacanych ze środków obcych jednostek).

Na stronie Wn konta 250 księguje się, w szczególności:

— wypłaty: wynagrodzeń pieniężnych netto, zaliczek na poczet wynagrodzeń oraz ekwiwalentu pieniężnego za deputat (Ma konto 100 „Kasa"),

— wydanie deputatów lub innych świadczeń w naturze oraz zaliczenie równowartości zużycia wydanego bezpłatnie umundurowania (Ma odpowiednie konta zespołu 3 „Materiały i towary", 7 „Sprzedaż" lub 2 „Rozrachunki"),

— potrącenia w liście wynagrodzeń, do których dokonania upoważniony jest pracodawca ustawowo, np. podatek od wynagrodzeń, sumy egzekwowane na mocy tytułów wykonawczych lub egzekucyjnych oraz, za zgodą zatrudnionego, z innych tytułów, np. potrącenia za niedobory i szkody, za świadczenia odpłatne, za sumy do rozliczenia (Ma odpowiednie konto zespołu 2 „Rozrachunki", konto sprzedaży lub konto działalności pozaoperacyjnej).

Na stronie Ma konta 250 księguje się w szczególności:

— wynagrodzenia brutto (Wn konta 251—259),

— skierowanie roszczeń na drogę sądową (Wn właściwe konto roszczeń spornych),

— spisanie należności przedawnionych, nieściągalnych i umorzonych (Wn konto 800 „Straty i zyski"),

Nie księguje się na koncie 250 dobrowolnych świadczeń załogi (np. czynów społecznych). Równowartość czynów społecznych na rzecz działalności operacyjnej lub pozaoperacyjnej księguje się w ciężar odpowiedniego konta kosztów zespołu 5 „Koszty działalności" lub 7 „Sprzedaż" (z pominięciem kont zespołu 4 „Koszty do rozliczenia") i na dobro konta 800 „Straty i zyski" a równowartość czynów społecznych na rzecz inwestycji i remontów kapitalnych — w ciężar konta inwestycji lub remontów kapitalnych i na dobro konta finansowania inwestycji lub funduszu inwestycyjno-remontowego.

Ewidencja szczegółowa do konta 250 powinna zapewniać ustalenie przebiegu rozliczeń oraz sum należności i zobowiązań z każdym zatrudnionym — w układzie niezbędnym dla ustalenia podstawy wymiaru rent. (Danych tego rodzaju dostarczają: listy wynagrodzeń, karty zarobkowe i listy obrachunkowe pracowników itp.).

Saldo Wn konta 250 oznacza stan należności (udzielonych zaliczek), a saldo Ma stan zobowiązań z tytułu rozrachunków za wynagrodzenia, w tym także z tytułu wynagrodzeń nie podjętych.

2) **Konto 251 „Rozliczenie osobowego funduszu płac"**

Na koncie 251 ujmuje się wynagrodzenia zaliczone do osobowego funduszu płac (por. § 6 uchwały) z wyjątkiem premii pracowników umysłowych ewidencjonowanych na koncie 252 (por. dz. II ust. 4).

Konto 251 obciąża się sumami wynagrodzeń brutto w korespondencji z kontem 250, a uznaje w ciężar odpowiednich kont zespołu 3 „Materiały i towary", 4 „Koszty do rozliczenia", 5 „Koszty działalności", 7 „Sprzedaż" lub 8 „Wyniki i fundusze" (pokrywane z funduszu płac koszty robót i usług dotyczących inwestycji księguje się w ciężar właściwego konta sprzedaży robót i usług).

Nie księguje się na koncie 251 operacji związanych z przekroczeniem limitu wypłat zasiłków chorobowych; operacje te księguje się bezpośrednio na koncie 800 „Straty i zyski" w korespondencji z kontem 262 „Rozrachunki z tytułu ubezpieczeń społecznych".

3) **Konto 252 „Rozliczenie premii pracowników umysłowych"**

Konto 252 służy do ujęcia premii, o których mowa w dz. II ust. 4 niniejszego okólnika.

Konto 252 obciąża się sumami premii brutto na dobro konta 250, a uznaje sumami rozliczonych premii w ciężar odpowiednich kont kosztów.

W celu równomiernego zaliczania premii w koszty poszczególnych miesięcy — przedsiębiorstwa mogą tworzyć odpowiednie rezerwy, posługując się kontem 450 „Rozliczenia międzyokresowe kosztów". Utworzone rezerwy powinny być rozliczone najpóźniej na koniec danego roku sprawozdawczego.

Nie księguje się na koncie 252 wydatków z części funduszu premiowego przeznaczonego na cele socjalne załogi; operację tę księguje się pod datą podjęcia odpowiedniej decyzji w ciężar odpowiedniego konta kosztów (np. 409 „Pozostałe koszty") i na dobro właściwego konta funduszu specjalnego przeznaczenia. Jeżeli środki funduszu specjalnego podlegają wyodrębnieniu — wówczas należy równocześnie przelać równowartość utworzonego funduszu na rachunek specjalny środków pieniężnych, dokonując odpowiednich księgowań.

Ewidencja szczegółowa do konta 252 powinna umożliwiać ustalenie wysokości wypłat dotyczących poszczególnych części funduszu premiowego, a w ramach tych części — poszczególnych jego pozycji oraz ustalenia stopnia wykorzystania przyznanych limitów funduszu (w tym również nie ujmowanej na koncie 252 części funduszu przeznaczonej na cele socjalne załogi).

Sposób prowadzenia ewidencji szczegółowej do konta 252 powinien ponadto umożliwiać ustalenie rzeczywistego wykorzystania funduszu premiowego za każdy rok oddzielnie. W związku z tym rozliczone premie należy bez względu na datę dokonania tej operacji — odnieść w ewidencji szczegółowej do funduszu premiowego za rok, którego operacja dotyczy.

4) **Konto 253 „Rozliczenie bezosobowego funduszu płac"**

Na koncie 253 ujmuje się wynagrodzenia zaliczane do bezosobowego funduszu płac (por. § 7 ust. 1 uchwały).

Konto 253 obciąża się w korespondencji z kontem 250, a uznaje w ciężar odpowiednich kont zespołu 3 „Materiały i towary", 4 „Koszty do rozliczenia", 5 „Koszty działalności", 7 „Sprzedaż" lub 8 „Wyniki i fundusze". Ewidencja szczegółowa do konta 253 powinna umożliwiać ustalenie poszczególnych pozycji bezosobowego funduszu płac.

5) **Konto 254 „Rozliczenie funduszu honorariów„**

Konto 254 służy do ujęcia wynagrodzeń wypłacanych z funduszu honorariów (por. § 8 uchwały).

Konto 254 funkcjonuje w analogiczny sposób jak konto 253.

6) **Konto 255 „Rozliczenie funduszu prowizji"**

Na koncie 255 ujmuje się wynagrodzenia zaliczone do funduszu prowizji (por. § 9 uchwały).

Konto 255 funkcjonuje w analogiczny sposób jak konto 253.

7) **Konto 258 „Rozliczenie wynagrodzeń z funduszu zakładowego i funduszów o podobnym charakterze"**

Konto 258 służy do ujęcia wynagrodzeń wypłacanych z tych części funduszu zakładowego lub funduszów o podobnym charakterze (np. za osiągnięcia ekonomiczne załóg, funduszu zakładowego lub premiowego PGR, czystej nadwyżki spółdzielni itp.), które są przeznaczone na nagrody i świadczenia (por. § 10 uchwały).

Konto 258 obciąża się w korespondencji z kontem 250, a uznaje się w ciężar odpowiedniego konta funduszu (względnie czystej nadwyżki spółdzielni).

8) **Konto 259 „Rozliczenie innych wynagrodzeń"**

Na koncie 259 ujmuje się pozostałe (nie objęte kontami 251—258) wypłaty pieniężne i świadczenia w naturze, na rzecz osób fizycznych z tytułu stosunku pracy lub wykonania określonej pracy — dokonywane zarówno ze środków własnych jak i środków innych jednostek, jak np. jednostki nadrzędnej, centrali handlu zagranicznego (por. § 11 uchwały).

Konto 259 obciąża się w korespondencji z kontem 250, a uznaje:

a) za wynagrodzenia wypłacane ze środków własnych:
— w ciężar odpowiednich kont zespołu 4 — „Koszty do rozliczenia" (konto 409 „Pozostałe koszty", 5 „Koszty działalności", 7 „Sprzedaż", 8 „Wyniki i fundusze„ lub 3 „Materiały i towary",

b) za wynagrodzenia wypłacane ze środków funduszów specjalnych (innych niż fundusz zakładowy i fundusze o podobnym charakterze):
— w ciężar odpowiednich kont zespołu 8 — „Wyniki i fundusze" (np. konta funduszu postępu techniczno-ekonomicznego, konta funduszu na nagrody za zbiórkę i sprzedaż żelastwa użytkowego),

c) ze środków obcych (innych jednostek):
— w ciężar odpowiednich kont zespołu 2 — „Rozrachunki".

Ewidencja szczegółowa do konta 259 powinna umożliwiać ustalenie poszczególnych pozycji innych wynagrodzeń, a przynajmniej podział tych wynagrodzeń na: nagrody, inne wynagrodzenia o charakterze pieniężnym, świadczenia w naturze.

Ewidencja szczegółowa powinna ponadto umożliwiać ustalenie źródeł, z których są pokrywane wynagrodzenia (np. własne środki obrotowe, fundusz postępu techniczno-ekonomicznego, środki obcych jednostek).

2. Ewidencja szczegółowa do kont 251—259 niezależnie od wymogów określonych w ust. 1 pkt. 2—8 powinna umożliwiać ustalenie kwot wynagrodzeń w układzie niezbędnym dla sporządzenia sprawozdań z wykonania funduszu płac i pozostałych wynagrodzeń z tytułu pracy. W związku z tym konieczne jest m.in. przestrzeganie zasady zachowania czystości obrotów na kontach 251—259. (Obowiązujące sprawozdania GUS z zakresu funduszu płac i pozostałych wynagrodzeń powinny być sporządzane wyłącznie w oparciu o zapisy księgowe na kontach 251—259).

IV. WYJAŚNIENIA KOŃCOWE

1. Branżowe plany kont mogą przewidywać możliwość nieprowadzenia kont 251—259, jeżeli sposób ewidencji szczegółowej do konta 250 zapewni uzyskanie danych liczbowych wg przekrojów i zasad określonych wyżej.
2. W jednostkach prowadzących księgowość nie opartą na Jednolitym Planie Kont należy ewidencję wynagrodzeń dostosować odpowiednio do wymogów niniejszego okólnika.
3. Zasady ewidencji ustalone w niniejszym okólniku obowiązują od dnia 1 stycznia 1965 r.
4. W celu dostosowania zapisów w ewidencji księgowej do zasad ustalonych w niniejszym okólniku należy dokonać najpóźniej pod datą 30 czerwca 1965 r. odpowiednich zapisów stornujących i uzupełniających.

W szczególności należy:

1) Zmienić nazwy dotychczasowych kont:
— 250 „Rozrachunki z tytułu płac" na „Rozrachunki z tytułu wynagrodzeń",
— 251 „Rozliczenie funduszu płac" na „Rozliczenie osobowego funduszu płac",
— 252 „Rozliczenie funduszu premiowego" na „Rozliczenie premii pracowników umysłowych".

2) Dokonać odpowiednich przeksięgowań związanych ze zmianą zakresu funkcjonowania konta 251, to jest:

a) sporządzić zestawienie księgowanych dotychczas na koncie 251 wypłat premii, o których mowa w dz. II ust. 4 niniejszego okólnika i wypłat dokonanych z bezosobowego funduszu płac oraz funduszu honorariów i prowizji,

b) sumy te wystornować dwustronnie zapisem czerwonym z konta 251,

c) zaksięgować je dwustronnie na właściwych kontach (252, 253, 254 i 255).

3) W przedsiębiorstwach, w których funkcjonowało konto 252 „Rozliczenie funduszu premiowego" wystornować z tego konta dwustronnie zapisem czerwonym:

a) obroty w części dotyczącej przeniesienia różnicy pomiędzy sumą zarachowanych w ubiegłym roku premii a sumą efektywnego wykorzystania funduszu premiowego z tego tytułu, to jest różnicę odniesioną na stronę Ma konta 800 „Straty i zyski" (różnica odniesiona na stronę Wn konta 800 nie podlega wystornowaniu),

b) sumy niewykorzystanego funduszu premiowego, z których utworzono fundusz na cele socjalne załogi.

Pozostałe po dokonaniu tych księgowań obroty konta 252 powinny odpowiadać sumie efektywnie dokonanych wypłat z tytułu premii.

4) W przedsiębiorstwach, które stosowały konto 253 „Rozliczenie funduszu za osiągnięcia ekonomiczne załóg" wystornować:

a) zapisem czerwonym zapisy dokonane w II kwartale 1965 r. po stronie Ma tego konta w korespondencji z kontem 409 „Pozostałe koszty",

b) dwustronnie zapisem czerwonym obroty tego konta za I kwartał 1965 r.
(po dokonaniu tych storn na dotychczasowym koncie 253 „Rozliczenie funduszu za osiągnięcia ekonomiczne załóg" nie powinny wystąpić żadne obroty),

c) w oparciu o zapisy na stronie Wn konta 885 „Fundusz za osiągnięcia ekonomiczne załóg" ustalić wypłaty wynagrodzeń dokonane w roku 1965 z części tego funduszu przeznaczonej na nagrody i świadczenia,

d) sumę tę zaksięgować dwustronnie na koncie 258 „Rozliczenie wynagrodzeń z funduszu zakładowego i funduszów o podobnym charakterze"
(zasady ewidencji funduszu za osiągnięcia ekonomiczne załóg podane są w okólniku **Nr KS 7/65** z dnia 10 czerwca 1965 r. w sprawie księgowego ujęcia funduszu za osiągnięcia ekonomiczne załóg — Dz. Urz. Min. Fin. Nr 5 poz. 16.

5) Dokonać odpowiednich księgowań uzupełniających związanych z rozszerzeniem zakresu funkcjonowania kont 251—259, tj.:

a) sporządzić zestawienie wypłat wszelkiego rodzaju wynagrodzeń (w tym również z funduszu zakładowego i innych funduszów specjalnych oraz ze środków obcych) dokonanych w roku 1965 i nie księgowanych na dotychczasowym koncie 251 „Rozliczenie funduszu płac",

b) sumę tych wypłat wprowadzić zapisem dwustronnym na właściwe konta (251—259).

5. Nieaktualne są wszelkie dotychczasowe wyjaśnienia sprzeczne z zasadami ewidencji ustalonymi w niniejszym okólniku. W szczególności uchyla się:

1) Okólnik Nr KS 7/64 z dnia 5 sierpnia 1964 r. w sprawie księgowania wypłat premii pracowników umysłowych w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych i budowlano-montażowych (Dz. Urz. Min. Fin. Nr 9, poz. 20).

2) Okólnik Nr KS 11/64 z dnia 3 grudnia 1964 r. w sprawie księgowego ujęcia premii pracowników zjednoczeń (jednostek równorzędnych) grupujących państwowe przedsiębiorstwa przemysłowe i budowlano-montażowe (Dz. Urz. Min. Fin. Nr 13, poz. 28).

DYREKTOR DEPARTAMENTU
Z. Paryziński

16

OKÓLNIK Nr KS 7/65
z dnia 10 czerwca 1965 r.
w sprawie księgowego ujęcia funduszu za osiągnięcia ekonomiczne załóg.

Ministerstwo Finansów, Departament Księgowości wyjaśnia, że zasady ewidencji tworzenia i wydatkowania funduszu za osiągnięcia ekonomiczne załóg (zwanego w dalszym ciągu „funduszem") utworzonego uchwałą Nr 84 Rady Ministrów z dnia 3 marca 1960 r. (Monitor Polski Nr 33, poz. 162 z późniejszymi zmianami) są następujące:

1. Tworzenie i wydatkowanie funduszu księguje się według takich samych zasad jak tworzenie i wydatkowanie funduszu zakładowego — z wyjątkami, o których mowa w ust. 2—3.

2. Tworzenie funduszu w ciężar kosztów (w wysokości 2% planowanego osobowego funduszu płac) księguje się na koncie funduszu z korespondencji z właściwym kontem kosztów, np. 409 „Pozostałe koszty".
Księgowań tych dokonuje się w końcu każdego kwartału, a w jednostkach lasów państwowych — w końcu roku.
W celu równomiernego rozłożenia kosztów w czasie — jednostki organizacyjne mogą tworzyć odpowiednie rezerwy, księgując pod datą ostatniego dnia każdego miesiąca w ciężar właściwego konta kosztów zespołu 5 lub 7 i na dobro konta 450 „Rozliczenia międzyokresowe kosztów" kwotę w wysokości równej 2% planowanego na dany miesiąc osobowego funduszu płac. Utworzone z tego tytułu rezerwy powinny być rozliczone najpóźniej na koniec roku sprawozdawczego.

3. W przypadku gdy jednostka organizacyjna nie uzyskała prawa do utworzenia funduszu — w końcu roku sprawozdawczego:

1) przenosi się dokonane uprzednio wypłaty zaliczkowe w granicach do 0,2% planowanego osobowego funduszu płac z konta funduszu w ciężar konta 800 „Straty i zyski",

2) stornuje się odpisy na fundusz, dokonane uprzednio w ciężar kosztów, obciążając konto funduszu i uznając konto 800 „Straty i zyski"; powstałe w wyniku tego storna saldo Wn konta funduszu obciąża fundusz roku następnego (i ewentualnie lat następujących po roku następnym).

Zapisów tych dokonuje się także i wówczas, jeżeli w ciągu roku w rachunku narastającym okaże się, że jednostka organizacyjna nie uzyskała prawa do utworzenia funduszu.

4. Zasady księgowego ujęcia funduszu ustalone w niniejszym okólniku obowiązują od dnia 1 stycznia 1965 r., z dniem tym uchyla się okólnik Nr KS 6/60 z dnia 30 kwietnia 1960 r. w sprawie księgowego ujęcia tworzenia funduszu na finansowanie wydatków za osiągnięcia ekonomiczne załóg w niektórych państwowych jednostkach organizacyjnych oraz w sprawie księgowego ujęcia wydatkowania środków tego funduszu (Dz. Urz. Min. Fin. Nr 7, poz. 14).

DYREKTOR DEPARTAMENTU
Z. Paryziński

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, Warszawa, ul. Świętokrzyska 10/12

OPŁATA POCZTOWA ZRYCZAŁTOWANA

Prenumerata wynosi: rocznie — zł 40; półrocznie — zł 22.

Należność za prenumeratę należy wpłacać na r-k Ministerstwa Finansów — Zarząd Centralny Nr 1529-91/1-650, cz. 63/1, dz. 7 rozdz. 3 w V-tym Oddz. Miejskim NBP w Warszawie.

Otrzymana wpłata traktowana będzie jako zamówienie.

Należy zaniechać wysyłania zamówień i zawiadomień o dokonaniu wpłat. Rachunki wystawiane nie będą.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji w terminie do 15 dni po otrzymaniu następnego numeru.

ODBIORCA

PWPW N-258 65. Nakł. 25.000 egz. E-45.